

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 153

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 martie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
40.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor	2-4
357.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 54 din 14 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii		5-8
Decizia nr. 70 din 19 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii		8-9
Decizia nr. 94 din 4 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 109 alin. (2) și (3) și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice		10-11
Decizia nr. 127 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității		12-13
Decizia nr. 166 din 25 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii		13-14
ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI		
14.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Normei privind instituirea unei scheme de ajutor de stat destinate facilitării accesului la finanțare în actuala perioadă de criză economică și financiară, constând în garanții acordate IMM-urilor și întreprinderilor mari (NI-GAR-08-I/0)	15-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 22 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Societățile specializate de pază și protecție sunt societăți comerciale private care se constituie și funcționează potrivit legislației comerciale și prevederilor prezentei legi, având ca obiect de activitate paza obiectivelor, bunurilor sau valorilor, paza transporturilor de bunuri și valori, în condiții de maximă siguranță a acestora, precum și protecția persoanelor.”

2. La articolul 20 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) servicii de pază a transporturilor de bunuri și valori, precum și servicii de consultanță în domeniu;”.

3. La articolul 20 alineatul (6), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prin servicii de pază a transporturilor de bunuri și valori se înțelege:”.

4. Titlul capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

*„CAPITOLUL III****Paza transporturilor bunurilor și valorilor, precum și a transporturilor cu caracter special”***

5. La articolul 25, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Paza transporturilor bunurilor și valorilor, constând în sume de bani, titluri de credite, cecuri sau alte înscrisuri de valoare, metale și pietre prețioase, se asigură cu mijloace de transport anume destinate și se realizează, după caz, cu jandarmi, personal propriu sau al unei societăți specializate de pază și protecție, înarmați cu arme de foc, în condițiile legii.

.....
(3) Paza transporturilor bunurilor și valorilor sau a produselor cu caracter special, aflate în tranzit pe teritoriul României, pe calea ferată ori rutieră, se asigură cu efective de jandarmi.”

6. La articolul 26, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) De regulă, transporturile de bunuri sau valori ori transporturile produselor cu caracter special se efectuează pe timp de zi.”

7. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Mijloacele auto destinate transportului bunurilor și valorilor sau celui cu caracter special, prevăzute la

art. 25, se dotează cu dispozitive tehnice de pază, alarmare, monitorizare, localizare și supraveghere, destinate să asigure securitatea persoanelor însoțitoare, a bunurilor, a valorilor și produselor speciale transportate, și se echipează cu tehnică de comunicații radio pe frecvențele aprobate conform legii.

(2) În cazul transporturilor bunurilor și valorilor constând în valori științifice, tehnice, de cultură și artă sau al celor cu caracter special prevăzute la art. 25 alin. (2), conducătorul unității asigură cel puțin un echipaj de însoțire pentru paza și protecția bunurilor sau a valorilor respective.

(3) Transportatorii de bunuri sau valori au obligația monitorizării permanente a derulării transporturilor și sesizării de urgență a poliției în caz de pericol.

(4) Cerințele minime pe care trebuie să le îndeplinească mijloacele de transport prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2), pentru protecția personalului însoțitor și a valorilor transportate, se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.”

8. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Conducătorii unităților care dețin bunuri, valori, suporturi de stocare a documentelor, a datelor și informațiilor cu caracter secret de stat sunt obligați să asigure paza, mijloacele mecano-fizice de protecție și sistemele de alarmare împotriva efracției în locurile de păstrare, depozitare și manipulare a acestora, precum și în locurile unde se desfășoară activități care au un asemenea caracter.

(2) Proiectele sistemelor de alarmare se avizează de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București ori de inspectoratul de poliție județean pe raza căruia se află obiectivul, sub aspectul respectării cerințelor minime de securitate împotriva efracției.

(3) Elementele de protecție mecano-fizice încorporate imobilelor destinate păstrării, depozitării și manipulării bunurilor și valorilor de orice fel trebuie să fie rezistente la efracție, corespunzător gradului de siguranță impus de caracteristicile obiectivului păzit, în conformitate cu cerințele tehnice stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) În sensul prezentei legi, prin *elemente de protecție mecano-fizice* se înțelege: ziduri, plase, blindaje, case de fier, seifuri, dulapuri metalice, geamuri și folie de protecție, grilaje, uși și încuietori.

(5) În sensul prezentei legi, prin *sistem de alarmare împotriva efracției* se înțelege ansamblul de echipamente electronice care poate fi compus din centrală de comandă și semnalizare optică și acustică, detectoare, butoane și pedale de panică, control de acces și televiziune cu circuit închis cu posibilități de înregistrare și stocare a imaginilor și datelor, corespunzător gradului de siguranță impus de caracteristicile obiectivului păzit.

(6) Instalarea, modificarea, inclusiv punerea în funcțiune a sistemelor de alarmare împotriva efracției se avizează și se controlează potrivit prevederilor alin. (2).

(7) Proiectele sistemelor de alarmare împotriva efracției se întocmesc în mod obligatoriu pentru obiectivele care sunt supuse avizării poliției, iar elaborarea acestora se face cu respectarea cerințelor tehnice minime stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.”

9. Articolele 29 și 31 se abrogă.

10. La articolul 34, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Persoanele fizice sau juridice pot desfășura activități de proiectare, instalare, modificare sau întreținere a componentelor sau sistemelor de alarmare împotriva efracției, numai pe baza licenței eliberate de Inspectoratul General al Poliției Române, prelungită la fiecare 3 ani, și cu avizul prealabil al Serviciului Român de Informații, eliberat în termen de 30 de zile.

.....

(3) Conducătorii persoanelor juridice, personalul tehnic al acestora și persoanele fizice care desfășoară activitățile prevăzute la alin. (1) se avizează de inspectoratele de poliție județene sau de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București pe raza cărora/căreia societatea își are sediul, respectiv persoana fizică, domiciliul.”

11. La articolul 34, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Persoanele licențiate sau autorizate într-unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European pot desfășura activitățile prevăzute la alin. (1) și (3) după notificarea Inspectoratului General al Poliției Române.”

12. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Angajarea personalului cu atribuții de pază sau gardă de corp se face pe baza atestatului eliberat în condițiile prevăzute la art. 41 și a certificatului de cazier judiciar.

(2) Conducătorii unităților prevăzute la art. 2 alin. (1), care dețin secrete de stat sau care desfășoară activități de interes strategic, sunt obligați să solicite și avizul Serviciului Român de Informații, pentru personalul angajat în vederea executării serviciului de pază.

(3) Conducătorii unităților prevăzute la art. 2 alin. (1) pot angaja pe durată determinată persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 39 lit. a)—c), dar nu mai mult de 3 luni și doar la prima angajare, cu scopul de a asigura perioada necesară pentru finalizarea procedurilor de angajare și de obținere a atestatului profesional.”

13. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Atestarea personalului pentru executarea activităților de pază a obiectivelor, bunurilor, valorilor și de gardă de corp se face de către Direcția Generală de Poliție a Municipiului București sau, după caz, de inspectoratul de poliție județean în raza căruia persoana își are domiciliul sau reședința, după absolvirea cursurilor de calificare profesională de bază și promovarea examenului, pe baza documentelor care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 39 lit. a)—c).

(2) Atestatul eliberat potrivit alin. (1) acordă dreptul persoanei deținătoare de a practica ocupația de bază în domeniul reglementat de prezenta lege.

(3) Ocupațiile care fac obiectul activităților de pază, tipul de formare profesională necesar pentru practicarea acestor ocupații și modelul atestatului se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) Pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, atestatul se poate elibera pe baza documentelor doveditoare, eliberate de autoritățile competente din statul de origine sau de proveniență, persoanelor care cunosc limba română, scris și vorbit.

(5) Sunt exceptate de la obligația obținerii certificatului de absolvire a cursului de calificare profesională persoanele care dețin un certificat de competențe profesionale, dobândit potrivit legii, și care fac dovada că au avut calitatea de polițist sau cadru militar ori au avut, pentru o perioadă de cel puțin un an, calitatea de soldat sau gradat voluntar.”

14. După articolul 41 se introduce un nou articol, articolul 41¹, cu următorul cuprins:

„Art. 41¹. — (1) Formarea profesională a personalului pentru executarea activităților de pază a obiectivelor, bunurilor, valorilor și de gardă de corp se realizează prin furnizori de formare profesională din sectorul public sau privat, autorizați în condițiile legii.

(2) Furnizorul de formare profesională are obligația de a aproba înscrierea la cursurile de calificare profesională doar a persoanelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 39 lit. a)—c).

(3) Examenul de absolvire a cursurilor de calificare profesională se susține în fața unei comisii constituite potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Din comisie trebuie să facă parte și un reprezentant al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București sau, după caz, al inspectoratului de poliție județean în raza căruia furnizorul de formare profesională își are sediul.

(4) Tematica programelor de formare profesională se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.”

15. La articolul 45, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dotarea cu arme de foc a personalului de pază sau gardă de corp se face numai după avizarea, după caz, de către poliție sau jandarmerie a planului de pază/protecție a obiectivului/persoanei ori a transportului de bunuri și valori speciale sau a produselor cu caracter special.”

16. La articolul 55, literele e) și g) se abrogă.

17. La articolul 56, literele a) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) asigură paza cu efective de jandarmi a obiectivelor, bunurilor și valorilor, precum și a transportului produselor cu caracter special, stabilite prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin ordin al ministrului administrației și internelor, în condițiile prezentei legi;

.....

e) organizează cursuri de calificare, în condițiile legii;”

18. La articolul 60, literele b), g) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) neluarea măsurilor prevăzute la art. 25 și la art. 27 alin. (1)—(3);

.....

g) nerespectarea prevederilor art. 24, art. 34 alin. (2), art. 40, art. 41¹ alin. (2) și art. 42;

h) instalarea de sisteme tehnice de alarmă împotriva efracției sau de componente ale acestora, cu încălcarea prevederilor art. 28 alin. (6) și (7), precum și nerespectarea prevederilor art. 30;”.

19. La articolul 61, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) cu amendă de la 100 lei la 300 lei, contravenția prevăzută la lit. e).”

20. La articolul 61 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Sancțiunea amenzii poate fi aplicată și persoanei juridice.”

21. La articolul 63 alineatul (1), partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 63. — (1) Măsura retragerii atestatalui personalului de pază sau gărzii de corp revine Direcției Generale de Poliție a Municipiului București sau, după caz, inspectoratului de poliție județean în raza căruia persoana își are domiciliul ori reședința și se ia în mod obligatoriu în următoarele situații:

a) persoana a săvârșit o infracțiune în legătură cu serviciul sau o infracțiune cu intenție;”.

22. La articolul 63, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Măsura retragerii atestatalui se propune de agentul constatator sau de angajatorul care a sesizat că personalul de

pază sau garda de corp se află în vreuna dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și se dispune de către unitatea din care face parte agentul constatator, comunicându-se acest lucru de îndată angajatorului și persoanei sancționate.”

23. La articolul 63, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Cererea de reprimire a atestatalui se poate face după un an de la luarea măsurii, cu excepția situației în care instanța de judecată constată nevinovăția persoanei.”

24. Articolul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 69. — Normele metodologice de aplicare a prezentei legi se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

Art. II. — Hotărârea Guvernului prevăzută la art. 69 din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare, se adoptă în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. III. — Prezenta lege a fost adoptată cu respectarea prevederilor Directivei 98/34/CE din 22 iunie 1998 a Parlamentului European și a Consiliului privind procedura pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L204 din 21 iulie 1998.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 9 martie 2010.
Nr. 40.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 martie 2010.
Nr. 357.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 54

din 14 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.379/102/2008 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura, de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 6.147D/2009—nr. 6.169D/2009, nr. 6.175D/2009—nr. 6.180D/2009 și nr. 6.236D/2009—nr. 6.289D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București și de Societatea Comercială „Refraceram” — S.R.L. din Baru, județul Hunedoara, în dosarele nr. 1.770/117/2009 și nr. 2.819/117/2009 ale Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 6.290/107/2008, nr. 5.180/107/2008, nr. 5.226/107/2008, nr. 5.235/107/2008, nr. 5.301/107/2008, nr. 6.027/107/2008 și nr. 5.172/107/2008 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 3.438/102/2008, nr. 3.308/102/2008, nr. 3.286/102/2008, nr. 3.380/102/2008, nr. 3.325/102/2008, nr. 3.446/102/2008 și nr. 3.324/102/2008 ale Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, în dosarele nr. 2.852/122/2008, nr. 106/122/2009, nr. 2.958/122/2008, nr. 45/122/2008, nr. 1.388/122/2008, nr. 1/122/2009 și nr. 514/122/2009 ale Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, în dosarele nr. 727/115/2009, nr. 726/115/2009, nr. 725/115/2009, nr. 723/115/2009, nr. 721/115/2009 și nr. 810/115/2009 ale Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă, în dosarele nr. 2.451/95/2009, nr. 4.042/95/2009, nr. 4.054/95/2009, nr. 4.055/95/2009, nr. 3.199/95/2009, nr. 3.049/95/2009, nr. 3.181/95/2009, nr. 3.196/95/2009, nr. 4.092/95/2009, nr. 4.132/95/2009, nr. 4.103/95/2009, nr. 4.048/95/2009, nr. 4.577/95/2009, nr. 4.086/95/2009, nr. 4.079/95/2009, nr. 4.076/95/2009, nr. 4.073/95/2009, nr. 3.183/95/2009, nr. 3.212/95/2009, nr. 3.304/95/2009, nr. 3.178/95/2009, nr. 3.245/95/2009, nr. 3.061/95/2009, nr. 4.419/95/2009, nr. 4.416/95/2009, nr. 4.420/95/2009, nr. 3.213/95/2009, nr. 3.207/95/2009, nr. 3.194/95/2009, nr. 3.936/95/2009,

nr. 4.059/95/2009, nr. 4.049/95/2009, nr. 3.185/95/2009, nr. 4.093/95/2009, nr. 4.099/95/2009, nr. 3.305/95/2009, nr. 4.066/95/2009, nr. 3.238/95/2009, nr. 3.169/95/2009, nr. 3.060/95/2009, nr. 3.355/95/2009, nr. 3.575/95/2009, nr. 3.574/95/2009 și nr. 3.569/95/2009 ale Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și în dosarele nr. 1.931/120/2009, nr. 1.795/120/2009, nr. 1.550/120/2009, nr. 1.557/120/2009, nr. 1.547/120/2009, nr. 1.969/120/2009, nr. 1.693/120/2009, nr. 2.098/120/2009, nr. 2.092/120/2009 și nr. 1.364/120/2008 ale Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 6.146D/2009—nr. 6.169D/2009, nr. 6.175D/2009—nr. 6.180D/2009 și nr. 6.236D/2009—nr. 6.289D/2009 este identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 6.147D/2009—nr. 6.169D/2009, nr. 6.175D/2009—nr. 6.180D/2009 și nr. 6.236D/2009—nr. 6.289D/2009 la Dosarul nr. 6.146D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că susținerile autorilor excepției reprezintă probleme de aplicare a legii de competența instanței de judecată, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 15 și 22 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.379/102/2008, nr. 1.770/117/2009 și nr. 2.819/117/2009, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 4 și 29 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 6.290/107/2008, nr. 5.180/107/2008, nr. 5.226/107/2008, nr. 5.235/107/2008, nr. 5.301/107/2008, nr. 6.027/107/2008 și nr. 5.172/107/2008, **Curtea de Apel Alba-Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 11, 12 și 25 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.438/102/2008, nr. 3.308/102/2008, nr. 3.286/102/2008, nr. 3.380/102/2008, nr. 3.325/102/2008,

nr. 3.446/102/2008 și nr. 3.324/102/2008, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 20 și 27 martie 2009, 24 aprilie 2009, 8 și 22 mai 2009, 9 și 18 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.852/122/2008, nr. 106/122/2009, nr. 2.958/122/2008, nr. 45/122/2008, nr. 1.388/122/2008, nr. 1/122/2009 și nr. 514/122/2009, **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 6 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 727/115/2009, nr. 726/115/2009, nr. 725/115/2009, nr. 723/115/2009, nr. 721/115/2009 și nr. 810/115/2009, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Refraceram” — S.A. din Baru, județul Hunedoara, cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 29 aprilie 2009, 6, 13 și 20 mai 2009, 2, 9 și 17 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.451/95/2009, nr. 4.042/95/2009, nr. 4.054/95/2009, nr. 4.055/95/2009, nr. 3.199/95/2009, nr. 3.049/95/2009, nr. 3.181/95/2009, nr. 3.196/95/2009, nr. 4.092/95/2009, nr. 4.132/95/2009, nr. 4.103/95/2009, nr. 4.048/95/2009, nr. 4.577/95/2009, nr. 4.086/95/2009, nr. 4.079/95/2009, nr. 4.076/95/2009, nr. 4.073/95/2009, nr. 3.183/95/2009, nr. 3.212/95/2009, nr. 3.304/95/2009, nr. 3.178/95/2009, nr. 3.245/95/2009, nr. 3.061/95/2009, nr. 4.419/95/2009, nr. 4.416/95/2009, nr. 4.420/95/2009, nr. 3.213/95/2009, nr. 3.207/95/2009, nr. 3.194/95/2009, nr. 3.936/95/2009, nr. 4.059/95/2009, nr. 4.049/95/2009, nr. 3.185/95/2009, nr. 4.093/95/2009, nr. 4.099/95/2009, nr. 3.305/95/2009, nr. 4.066/95/2009, nr. 3.238/95/2009, nr. 3.169/95/2009, nr. 3.060/95/2009, nr. 3.355/95/2009, nr. 3.575/95/2009, nr. 3.574/95/2009 și nr. 3.569/95/2009, **Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 13, 19, 25, 26 și 27 mai 2009 și 1, 15 și 17 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.931/120/2009, nr. 1.795/120/2009, nr. 1.550/120/2009, nr. 1.557/120/2009, nr. 1.547/120/2009, nr. 1.969/120/2009, nr. 1.693/120/2009, nr. 2.098/120/2009, nr. 2.092/120/2009 și nr. 1.364/120/2008, **Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, care prevede că orice dispoziție contrară acestui act normativ se abrogă, este contrară dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 73 alin. (3) lit. p) și art. 79 alin. (1) din Constituție,

precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, consideră că textul de lege criticat, prin formularea sa imprecisă, poate ridica dificultăți de interpretare și aplicare a legii. În acest sens, autorul face referire la normele procedurale aplicabile în spețele sale, care au ca obiect conflicte de muncă, arătând că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii nu este în măsură să clarifice care dintre acestea urmează să se aplice. Astfel, arată că prevederile art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă sunt diferite de cele ale art. 284 din Codul muncii, care reglementează aceeași materie, respectiv instanța competentă să soluționeze aceste conflicte. Cu toate că, din perspectiva principiilor de aplicare a legii în timp, în speță ar trebui să fie incidente reglementările mai noi, respectiv cele ale Codului muncii, caracterul special pe care îl are Legea nr. 168/1999 față de dreptul comun în materie, reglementat de Codul muncii, poate conduce la o concluzie contrară, potrivit căreia incidente ar fi dispozițiile legii speciale. Toate aceste argumente sprijină concluzia pe care autorul excepției o consideră esențială pentru motivarea sa, anume că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest principiu presupune că legiuitorul are obligația de a asigura adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (Cauza *Unédic contra Franței* — 2008), să evite paralelismul legislativ (Cauza *Katz contra României* — 2009), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (Cauza *Santo Pinto contra Portugaliei* — 2008). În plus față de acestea, autorul excepției amintește că, prin dispozițiile art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul a tăcut, respectiv să constate abrogarea, deși legiuitorul nu a făcut-o. Nerespectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 prin reglementarea unei norme care are un efect abrogator implicit, precum textul de lege criticat, are semnificația încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție, care prevede obligativitatea respectării Constituției și a legilor, obligație căreia trebuie să se supună inclusiv Parlamentul, întrucât textul constituțional nu face nicio distincție cu privire la destinatarii normei.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Giurgiu — Secția civilă, Tribunalul Caraș-Severin — Secția civilă, Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora „*Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare*”.

Autorii excepției consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 73 alin. (3) lit. p) care stabilește domeniul de reglementare al legii și art. 79 alin. (1) referitor la atribuțiile Consiliului Legislativ. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că întreaga motivare a acesteia se referă la modul de interpretare și aplicare în timp a două legi organice, și anume Codul muncii și Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă. Autorii excepției susțin, în acest sens, că există o practică neunitară la nivelul instanțelor de judecată, în privința constatării abrogării implicite a prevederilor art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, având drept consecință pronunțarea unor hotărâri judecătorești diferite asupra aceleiași probleme de drept. De asemenea, arată

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București și Societatea Comercială „Refraceram” — S.R.L. din Bara, județul Hunedoara, în dosarele nr. 3.379/102/2008, nr. 1.770/117/2009 și nr. 2.819/117/2009 ale Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 6.290/107/2008, nr. 5.180/107/2008, nr. 5.226/107/2008, nr. 5.235/107/2008, nr. 5.301/107/2008, nr. 6.027/107/2008 și nr. 5.172/107/2008 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 3.438/102/2008, nr. 3.308/102/2008, nr. 3.286/102/2008, nr. 3380/102/2008, nr. 3325/102/2008, nr. 3.446/102/2008 și nr. 3.324/102/2008 ale Curții de Apel Târgu Mureș — Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, în dosarele nr. 2.852/122/2008, nr. 106/122/2009, nr. 2.958/122/2008, nr. 45/122/2008, nr. 1.388/122/2008, nr. 1/122/2009 și nr. 514/122/2009 ale Tribunalului Giurgiu — Secția civilă, în dosarele nr. 727/115/2009, nr. 726/115/2009, nr. 725/115/2009, nr. 723/115/2009, nr. 721/115/2009 și nr. 810/115/2009 ale Tribunalului Caraș-Severin — Secția civilă, în dosarele nr. 2.451/95/2009, nr. 4.042/95/2009, nr. 4.054/95/2009, nr. 4.055/95/2009, nr. 3.199/95/2009, nr. 3.049/95/2009, nr. 3.181/95/2009, nr. 3.196/95/2009, nr. 4.092/95/2009, nr. 4.132/95/2009, nr. 4.103/95/2009, nr. 4.048/95/2009, nr. 4.577/95/2009, nr. 4.086/95/2009, nr. 4.079/95/2009, nr. 4.076/95/2009, nr. 4.073/95/2009, nr. 3.183/95/2009, nr. 3.212/95/2009, nr. 3.304/95/2009, nr. 3.178/95/2009, nr. 3.245/95/2009, nr. 3.061/95/2009, nr. 4.419/95/2009, nr. 4.416/95/2009, nr. 4.420/95/2009, nr. 3.213/95/2009, nr. 3.207/95/2009, nr. 3.194/95/2009, nr. 3.936/95/2009, nr. 4.059/95/2009, nr. 4.049/95/2009, nr. 3.185/95/2009, nr. 4.093/95/2009, nr. 4.099/95/2009, nr. 3.305/95/2009, nr. 4.066/95/2009, nr. 3.238/95/2009, nr. 3.169/95/2009, nr. 3.060/95/2009, nr. 3.355/95/2009, nr. 3.575/95/2009, nr. 3.574/95/2009 și nr. 3.569/95/2009 ale Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și în dosarele nr. 1.931/120/2009,

că nu au fost respectate normele de tehnică legislativă cu prilejul adoptării Codului muncii.

Or, Curtea reține că problemele ce țin de aplicarea legii, respectiv luarea deciziei asupra incidenței în cauză a unor texte de lege, revin instanței de judecată, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituție, care prevede că „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”, iar nu instanței de contencios constituțional. Astfel, instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide care dintre legile puse în discuție sunt incidente, folosind toate principiile de interpretare a legii. Decizia instanței de judecată poate fi atacată la instanța superioară, iar, în cazul în care practica judiciară vădește o interpretare neunitară, Constituția, prin art. 126 alin. (3), dă Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar nu Curții Constituționale competența de a stabili interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești.

Eventualele necorelări de ordin legislativ dintre dispozițiile Legii nr. 168/1999 și cele ale Legii nr. 53/2003 nu pot forma obiect al controlului de constituționalitate și nici nu pot fi invocate drept argument în sprijinul susținerii neconstituționalității unor reglementări. Examinarea acestora nu intră în sfera de competență a Curții Constituționale, ci în competența exclusivă a Parlamentului de a interveni pe calea unor modificări, completări sau abrogări pentru a asigura ordinea juridică necesară.

Curtea Constituțională nu poate fi transformată în legiuitor pozitiv, ci trebuie să își limiteze rolul la cel de legiuitor negativ, având doar competența de a lipsi de efecte juridice legile neconstituționale.

De asemenea, Curtea reține că atribuțiile sale privind analiza conformității unor texte de lege cu Constituția nu se pot extinde și asupra aspectelor ce țin de respectarea normelor de tehnică legislativă, atât timp cât aceste norme nu au relevanță în plan constituțional.

De altfel, în acest sens s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 1.016 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 14 august 2009.

nr. 1.795/120/2009, nr. 1.550/120/2009, nr. 1.557/120/2009, nr. 1.547/120/2009, nr. 1.969/120/2009, nr. 1.693/120/2009, nr. 2.098/120/2009, nr. 2.092/120/2009 și nr. 1.364/120/2008 ale Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 ianuarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 70

din 19 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 6.531/110/2008 al Tribunalului Bacău — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 6.566D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 6.567—nr. 6.573, nr. 6.578—nr. 6.581, nr. 6.587—nr. 6.594, nr. 6.618—nr. 6.641, nr. 6.645—nr. 6.660, nr. 7.311 și nr. 7.732D/2009, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate ridicată de același autor în dosarele nr. 372/110/2009, nr. 2.326/110/2009, nr. 7.352/110/2008, nr. 7.451/110/2008, nr. 7.371/110/2008, nr. 7.492/110/2008, nr. 6.536/110/2008, nr. 6.527/110/2008, nr. 7.537/110/2008, nr. 367/110/2009, nr. 6.529/110/2008 nr. 7.346/110/2008, nr. 7.500/110/2008, nr. 981/110/2009, nr. 6.761/110/2009, nr. 983/110/2009, nr. 516/110/2009, nr. 7.521/110/2008, nr. 7.523/110/2008, nr. 2.129/110/2009, nr. 6.522/110/2008, nr. 2.127/110/2009, nr. 6.532/110/2008, nr. 1.597/110/2009, nr. 6.419/110/2008, nr. 7.556/110/2008, nr. 2.324/110/2009, nr. 2.327/110/2009, nr. 1.522/110/2009, nr. 7.491/110/2008, nr. 7.397/110/2008, nr. 7.342/110/2008, nr. 7.389/110/2008, nr. 1.594/110/2009, nr. 62/110/2009, nr. 6.535/110/2008, nr. 6.528/110/2008, nr. 1.803/110/2009, nr. 1.784/110/2009, nr. 2.560/110/2009, nr. 7.298/110/2008, nr. 1.457/110/2009, nr. 7.554/110/2008, nr. 1.935/110/2009, nr. 7.299/110/2008, nr. 508/110/2009, nr. 985/110/2008, nr. 1.523/110/2009, nr. 6.624/110/2008, nr. 1.639/110/2009, nr. 6.462/110/2008, nr. 6.463/110/2008, nr. 7.382/110/2008, nr. 2.200/110/2009, nr. 7.148/110/2008, nr. 7.396/110/2008, nr. 7.220/110/2008, nr. 7.557/110/2008, nr. 7.398/110/2008, nr. 6.525/110/2008 și nr. 3.603/110/2009 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 6.567—nr. 6.573, nr. 6.578—nr. 6.581, nr. 6.587—nr. 6.594, nr. 6.618—nr. 6.641, nr. 6.645—nr. 6.660, nr. 7.311 și

nr. 7.732D/2009 la Dosarul nr. 6.566D/2009, având în vedere că acestea au un obiect identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 6.567—nr. 6.573, nr. 6.578—nr. 6.581, nr. 6.587—nr. 6.594, nr. 6.618—nr. 6.641, nr. 6.645—nr. 6.660, nr. 7.311 și nr. 7.732D/2009 la Dosarul nr. 6.566D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 29 aprilie 2009, 22 aprilie 2009, 17 iunie 2009, 10 aprilie 2009, 6 mai 2009, 24 aprilie 2009, 20 mai 2009, 13 mai 2009, 27 mai 2009, 3 iunie 2009, 24 iunie 2009 și 5 august 2009, pronunțate în dosarele nr. 6.531/110/2008, nr. 372/110/2009, nr. 2.326/110/2009, nr. 7.352/110/2008, nr. 7.451/110/2008, nr. 7.371/110/2008, nr. 7.492/110/2008, nr. 6.536/110/2008, nr. 6.527/110/2008, nr. 7.537/110/2008, nr. 367/110/2009, nr. 6.529/110/2008, nr. 7.346/110/2008, nr. 7.500/110/2008, nr. 981/110/2009, nr. 6.761/110/2009, nr. 983/110/2009, nr. 516/110/2009, nr. 7.521/110/2008, nr. 7.523/110/2008, nr. 2.129/110/2009, nr. 6.522/110/2008, nr. 2.127/110/2009, nr. 6.532/110/2008, nr. 1.597/110/2009, nr. 6.419/110/2008, nr. 7.556/110/2008, nr. 2.324/110/2009, nr. 2.327/110/2009, nr. 1.522/110/2009, nr. 7.491/110/2008, nr. 7.397/110/2008, nr. 7.342/110/2008, nr. 7.389/110/2008, nr. 1.594/110/2009, nr. 62/110/2009, nr. 6.535/110/2008, nr. 6.528/110/2008, nr. 1.803/110/2009, nr. 1.784/110/2009, nr. 2.560/110/2009, nr. 7.298/110/2008, nr. 1.457/110/2009, nr. 7.554/110/2008, nr. 1.935/110/2009, nr. 7.299/110/2008, nr. 508/110/2009, nr. 985/110/2008, nr. 1.523/110/2009, nr. 6.624/110/2008, nr. 1.639/110/2009, nr. 6.462/110/2008, nr. 6.463/110/2008, nr. 7.382/110/2008, nr. 2.200/110/2009, nr. 7.148/110/2008, nr. 7.396/110/2008, nr. 7.220/110/2008, nr. 7.557/110/2008, nr. 7.398/110/2008, nr. 6.525/110/2008 și nr. 3.603/110/2009, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni în pretenții.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece din cuprinsul lor rezultă abrogarea implicită a Legii nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, iar acest procedeu nu este admis de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, lege obligatorie pentru toate subiectele de drept, inclusiv pentru Parlament. Totodată, arată că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest principiu presupune că legiuitorul are obligația de a asigura adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (*Cauza Unedic contra Franței — 2008*), să evite paralelismul legislativ (*Cauza Katz contra României — 2009*), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (*Cauza Santo Pinto contra Portugaliei — 2008*). În plus față de acestea, autorul excepției amintește că, prin dispozițiile art. 62 alin. (1) și ale art. 63 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul a tăcut implicit, respectiv să constate abrogarea, deși legiuitorul nu a făcut-o.

Tribunalul Bacău — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 6.531/110/2008, nr. 372/110/2009, nr. 2.326/110/2009, nr. 7.352/110/2008, nr. 7.451/110/2008, nr. 7.371/110/2008, nr. 7.492/110/2008, nr. 6.536/110/2008, nr. 6.527/110/2008, nr. 7.537/110/2008, nr. 367/110/2009, nr. 6.529/110/2008, nr. 7.346/110/2008, nr. 7.500/110/2008, nr. 981/110/2009, nr. 6.761/110/2009, nr. 983/110/2009, nr. 516/110/2009, nr. 7.521/110/2008, nr. 7.523/110/2008, nr. 2.129/110/2009, nr. 6.522/110/2008, nr. 2.127/110/2009, nr. 6.532/110/2008, nr. 1.597/110/2009, nr. 6.419/110/2008, nr. 7.556/110/2008, nr. 2.324/110/2009, nr. 2.327/110/2009, nr. 1.522/110/2009, nr. 7.491/110/2008, nr. 7.397/110/2008, nr. 7.342/110/2008, nr. 7.389/110/2008, nr. 1.594/110/2009, nr. 62/110/2009, nr. 6.535/110/2008, nr. 6.528/110/2008, nr. 1.803/110/2009, nr. 1.784/110/2009, nr. 2.560/110/2009, nr. 7.298/110/2008, nr. 1.547/110/2009, nr. 7.554/110/2008, nr. 1.935/110/2009, nr. 7.299/110/2008, nr. 508/110/2009, nr. 985/110/2008, nr. 1.523/110/2009, nr. 6.624/110/2008, nr. 1.639/110/2009, nr. 6.462/110/2008, nr. 6.463/110/2008, nr. 7.382/110/2008, nr. 2.200/110/2009, nr. 7.148/110/2008, nr. 7.396/110/2008, nr. 7.220/110/2008, nr. 7.557/110/2008, nr. 7.398/110/2008, nr. 6.525/110/2008 și nr. 3.603/110/2009 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora: „*Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, în art. 73 alin. (3) lit. p) care stabilește domeniul de reglementare al legii organice și în art. 79 alin. (1) referitor la atribuțiile Consiliului Legislativ, precum și a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că argumentele invocate de autorul acesteia nu vizează o veritabilă problemă de constituționalitate, ci constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii ce ține de competența instanțelor judecătorești, iar nu de cea a instanței de contencios constituțional.

În același sens, asupra unor critici identice s-a pronunțat Curtea Constituțională prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 1.005 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 94

din 4 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 109 alin. (2) și (3) și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Marieta Safta — magistrat-asistent-șef

neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 187/247/2009, **Judecătoria Însurăței a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 109 alin. (2) și (3) și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Mariana Piperea.

Prin încheierile din 25 mai 2009 și 6 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 6.992/211/2009 și nr. 6.980/211/2009, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 109 alin. (2) și (3) și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție invocată de Gheorghe Piperea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate încalcă liberul acces la justiție, deoarece creează un obstacol considerabil pentru cetățenii care nu locuiesc în raza teritorială unde s-a produs fapta, determinând cheltuieli financiare și timp irosit cu deplasarea petentului la instanța de judecată. În plus, aceste dispoziții legale se abat de la principiul legislației contenciosului administrativ, care prevăd posibilitatea alegerii competenței de către persoana contestatoare, și încalcă și prevederile art. 12 din Codul de procedură civilă, care dau posibilitatea reclamantului să aleagă între mai multe instanțe deopotrivă competente. În ceea ce privește art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, se susține că încalcă prevederile art. 26 din Constituție, deoarece acordă, în mod nelegal, autorităților publice dreptul de a înregistra și prelucra date cu caracter personal în activitatea lor de constatare a contravențiilor.

Judecătoria Însurăței apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată, întrucât textele legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Judecătoria Cluj-Napoca apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 109 alin. (2) și (3) și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Mariana Piperea în Dosarul nr. 187/247/2009 al Judecătoria Însurăței.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.117D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, precum și ale art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, excepție ridicată de Gheorghe Piperea în Dosarul nr. 6.992/211/2009 al Judecătoria Cluj-Napoca.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.643D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, precum și ale art. 109 alin. (2) și (3) și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, excepție ridicată de Gheorghe Piperea în Dosarul nr. 6.980/211/2009 al Judecătoria Cluj-Napoca.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.328D/2009, nr. 5.117D/2009 și nr. 5.643D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 5.117D/2009 și nr. 5.643D/2009 la Dosarul nr. 4.328D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt constituționale, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, precum și cele ale art. 109 alin. (2) și (3) și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „*Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”;

— Art. 109 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „(2) *Constatarea contravențiilor se*

poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (2), procesul-verbal se poate încheia și în lipsa contravenientului, după stabilirea identității conducătorului de vehicul, menționându-se aceasta în procesul-verbal, fără a fi necesară confirmarea faptelor de către martori.”;*

— Art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „*Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.*”

Se susține că aceste dispoziții legale încalcă egalitatea cetățenilor în fața legii și accesul liber la justiție, consacrate de art. 16 și, respectiv, art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și prevederile art. 26 din Constituție care consacră obligația autorităților publice de a ocroti viața intimă, familială și privată a persoanelor.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, se constată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a examinat constituționalitatea aceluiași text de lege, în raport cu aceleași texte din Legea fundamentală și față de critici similare. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 1.029 din 9 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 7 august 2009, prin care Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 109 alin. (2) și (3) și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Întrucât nu au intervenit elemente noi, cele statuate prin decizia anterior menționată își mențin valabilitatea.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 109 alin. (2) și (3) și art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Mariana Piperea în Dosarul nr. 187/247/2009 al Judecătoriei Însurăței și de Gheorghe Piperea în dosarele nr. 6.992/211/2009 și nr. 6.980/211/2009 ale Judecătoriei Cluj-Napoca.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 127

din 25 februarie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 293/2008
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar
și deconspirarea Securității**

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gheorghe Dimancea în Dosarul nr. 8.656/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției personal și asistat de avocatul Gheorghe Dinu, cu delegație depusă la dosar, și partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic Mihaela Jugănar, cu delegație depusă la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, sens în care depune la dosar concluzii scrise.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.194 din 24 septembrie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.656/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de pârâțul Gheorghe Dimancea într-o cauză de contencios administrativ în contradictoriu cu reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), deoarece „este absurd să se pretindă unui om, în general unui subiect de drept, să răspundă pentru o conduită ce a avut-o anterior intrării în vigoare a unei legi care reglementează această conduită. Subiectul de drept nu putea să prevadă ce va reglementa legiuitorul, iar comportamentul său este normal și firesc dacă se desfășoară în cadrul ordinii de drept în vigoare”.

Instanța de judecată apreciază că dispozițiile legii criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că legea criticată este constituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) potrivit căroră „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”.

Analizând critica de neconstituționalitate, Curtea reține că scopul reglementării cuprise în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și în legea de aprobare a acesteia răspunde dreptului la informație consacrat prin art. 31 din Constituție. Astfel, persoanele interesate au acces la actele și dosarele întocmite de poliția politică comunistă, prin care s-au strâns informații privitoare la acestea, precum și dreptul de a afla identitatea agenților și colaboratorilor care au contribuit cu informații la completarea dosarului lor de urmărire întocmit de organele securității.

În condițiile în care în temeiul acestor acte normative nu este angajată răspunderea juridică a persoanelor la care se referă acțiunile în constatare promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, nu se poate susține că dispozițiile legii criticate încalcă principiul neretroactivității legii civile consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra unor critici similare prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gheorghe Dimancea în Dosarul nr. 8.656/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 166

din 25 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Petrescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 2.947/110/2009, nr. 1.800/110/2009, nr. 1.804/110/2009, nr. 2.953/110/2009, nr. 2.946/110/2009 și nr. 6.715/110/2008 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 7.731D/2009, nr. 7.733D/2009—nr. 7.737D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 7.733D/2009—nr. 7.737D/2009 la Dosarul nr. 7.731D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 8 mai 2009 și 20 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.947/110/2009, nr. 1.800/110/2009, nr. 1.804/110/2009, nr. 2.953/110/2009, nr. 2.946/110/2009 și nr. 6.715/110/2008, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii, care prevede că orice dispoziție contrară acestui act normativ se abrogă, este contrară dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 73 alin. (3) lit. p) și art. 79 alin. (1) din Constituție, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, consideră că textul de lege criticat, prin formularea sa imprecisă, poate ridica dificultăți de interpretare și aplicare a legii. În acest sens, autorul face referire la normele procedurale aplicabile în speța sa, care au ca obiect conflicte de muncă, arătând că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii nu este în măsură să clarifice care dintre acestea urmează să se aplice. Astfel, prevederile art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă sunt diferite de cele ale art. 284 din Codul muncii, care reglementează aceeași materie, respectiv instanța competentă să soluționeze aceste conflicte. Cu toate că, din perspectiva principiilor de aplicare a legii în timp, în speță ar trebui să fie incidente reglementările mai noi, respectiv cele ale Codului muncii, caracterul special pe care îl are Legea nr. 168/1999 față

de dreptul comun în materie, reglementat de Codul muncii, poate conduce la o concluzie contrară, potrivit căreia incidente ar fi dispozițiile legii speciale. Toate aceste argumente sprijină concluzia pe care autorul excepției o consideră esențială pentru motivarea sa, anume că prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii încalcă principiul efectivității juridice, consacrat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Acest principiu presupune că legiuitorul are obligația de a asigura adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (*cauza Unédic contra Franței—2008*), să evite paralelismul legislativ (*cauza Katz contra României—2009*), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (*cauza Santo Pinto contra Portugaliei—2008*). În plus față de acestea, autorul excepției amintește că, prin dispozițiile art. 62 alin. (1) și art. 63 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, legiuitorul a impus cu caracter imperativ abrogarea expresă directă, excluzând, prin urmare, abrogarea implicită. Acest mod de abordare a fost determinat atât pentru a asigura coerența sistemului legislativ, cât și pentru a asigura eficacitatea principiului separației puterilor în stat, întrucât nu permite judecătorului să legifereze expres unde legiuitorul a tăcut implicit, respectiv să constate abrogarea, deși legiuitorul nu a făcut-o. Nerespectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 prin reglementarea unei norme care are un efect abrogator implicit, precum textul de lege criticat, are semnificația încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție care prevede obligativitatea respectării Constituției și a legilor, obligativitate căreia trebuie să se supună inclusiv Parlamentul, întrucât textul constituțional nu face nicio distincție cu privire la destinatarii normei.

Tribunalul Bacău — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 2.947/110/2009, nr. 1.800/110/2009, nr. 1.804/110/2009, nr. 2.953/110/2009, nr. 2.946/110/2009 și nr. 6.715/110/2008 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 februarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003—Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora „Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: [...] — orice alte dispoziții contrare.”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 73 alin. (3) lit. p) care stabilește domeniul de reglementare al legii organice și art. 79 alin. (1) referitor la atribuțiile Consiliului Legislativ. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că argumentele invocate de autor nu vizează o veritabilă problemă de constituționalitate, ci constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii ce ține de resortul instanțelor judecătorești, iar nu de cel al instanței de contencios constituțional.

În acest sens, asupra unor critici identice, s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.005 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea Normei privind instituirea unei scheme de ajutor de stat destinate facilitării accesului la finanțare în actuala perioadă de criză economică și financiară, constând în garanții acordate IMM-urilor și întreprinderilor mari (NI-GAR-08-I/0)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare,

luând în analiză propunerea de modificare a Normei privind instituirea unei scheme de ajutor de stat destinate facilitării accesului la finanțare în actuala perioadă de criză economică și financiară, constând în garanții acordate IMM-urilor și întreprinderilor mari (NI-GAR-08-I/0),

ținând seama de:

— Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată;

— Nota de aprobare nr. 71 din 29 ianuarie 2010 întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;

— discuțiile și propunerile formulate în ședința din data de 24 februarie 2010 de către membrii Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,

Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, întrunit în plenum ședinței din ziua de 24 februarie 2010, hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă modificarea și completarea Normei privind instituirea unei scheme de ajutor de stat destinate facilitării accesului la finanțare în actuala perioadă de criză economică și financiară, constând în garanții acordate IMM-urilor și întreprinderilor mari (NI-GAR-08-I/0), aprobată prin

Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 104/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 2 iulie 2009, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,
Bogdan Drăgoi

București, 24 februarie 2010.
Nr. 14.

ANEXĂ

Modificarea și completarea Normei privind instituirea unei scheme de ajutor de stat destinate facilitării accesului la finanțare în actuala perioadă de criză economică și financiară, constând în garanții acordate IMM-urilor și întreprinderilor mari (NI-GAR-08-I/0)

Articol unic. — Norma privind instituirea unei scheme de ajutor de stat destinate facilitării accesului la finanțare în actuala perioadă de criză economică și financiară, constând în garanții acordate IMM-urilor și întreprinderilor mari (NI-GAR-08-I/0), aprobată prin Hotărârea Comitetului Interministerial pentru Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 104/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 458 din 2 iulie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Acordarea ajutoarelor de stat în cadrul acestei scheme se face cu respectarea criteriilor privind ajutorul de stat prevăzute în Comunicarea Comisiei Europene referitoare la Cadrul comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice (versiunea consolidată)¹, cu modificările și completările ulterioare, în scopul deblocării accesului la finanțare al operatorilor economici și asigurării continuității în desfășurarea activității acestora.”

2. La articolul 7, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Fondurile neutilizate în anul 2009 se reportează în anul 2010.”

3. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Pe baza rezultatelor analizei, EximBank stabilește condițiile de acordare a garanției și le supune spre aprobare Comitetului Interministerial pentru Finanțări, Garanții și Asigurări. Ulterior aprobării, EximBank încheie cu societatea comercială o convenție de garantare, prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților, inclusiv modalitatea de calcul și plată a primei de garantare.

(2) EximBank încheie cu banca finanțatoare o convenție de împărțire a riscului în scopul stabilirii modalității de suportare proporțională a pierderilor rezultate ca urmare a executării garanției emise de EximBank.”

¹ Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C 83/2009.

4. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — Banca finanțatoare are dreptul la plata valorii de executare a garanției o singură dată de la producerea riscului de credit, în termenii și condițiile prevăzute în convenția de împărțire a riscului. Cererea de executare trebuie transmisă EximBank în cadrul perioadei de valabilitate a garanției.”

5. La articolul 32, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Banca finanțatoare și EximBank vor suporta proporțional, corespunzător procentului de risc asumat de fiecare parte,

pierderile survenite ca urmare a producerii riscului de credit, iar valoarea netă a sumelor recuperate prin executare silită va fi distribuită în același mod între EximBank și banca finanțatoare.

(4) Prin convenția de împărțire a riscului banca finanțatoare își asumă obligația de a constitui garanțiile accesorii la contractul de credit și în favoarea EximBank în calitate de cocreditor, cu rang egal, proporțional cu procentul de garantare.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 441392